

Som det vil ses, fremtræder de fleste af de til Lovforslaget stillede principielle Endringsforslag som Udvalgets; desuagtet kan Mindretallet (Naberg, N. Andersen, Sjømark, Jagd, Dusen, Paulsen og Thorup) ikke finde sig tilfredsstillt ved Flertallets Betragtning af Lovforslaget eller ved dets Begrundelse af Endringsforslagene, men har anset det for rigtigt for en væsentlig Del at gjentage de Betragtninger over Lovforslaget, som i forrige Samling blev udtalt i den da afgivne foreløbige Betænkning, der, efterat være i'reven af den da valgte Ordfører ikke blev behandlet af Udvalget og endelig vedtaget af dette, idet Folkethinget opløstes samme Dag, som Behandlingen skulde være foregaaet; vel vedtog Udvalget efter Forslag af den daværende Formand, at de foreløbige Betragtninger desuagtet skulde afgives, for at Thinget saavel som Befolkningen kunde blive bekendt med de Anskuelser og Opfattelser, som vare fremkomne, samt de Resultater, disse havde ført til, og som blev givet Udtryk i forskjellige Endringer til Lovforslaget. Desuagtet maa det dog vistnok anses for ønskeligt, at Thinget faar en let Afgang til at gjøre sig bekendt med de Bestræbelser, der tidligere ere gjorte for at faae en almindelig Fiskerilov, og med de nugældende almindelige og specielle Bestemmelser om Fiskeriet i Danmark samt med en Supplering af de Betragtninger, som nu de sidste Overveielser af Lovforslaget i Udvalget have medført, hvilke paa flere væsentlige Punkter have ført til Enighed af hele Udvalget, saaledes om de vigtige Bestemmelser i §§ 5 og 6, og ligeledes ere Mindretallets ifjor foreslaaede Kontrolbestemmelser iaar tiltraadte af næsten hele Udvalget.

Som bekendt, hviler vor Lovgivning om Fiskeriet her i Landet, naar undtages Limfjordsfiskeriet, paa enkelte spredte Bestemmelser i Christian den Femtes Lov af 1683 og nogle mere specielle Reskripter, saaledes Reskriptet af 12te Mai 1696 og 15de December 1758 og de sig dertil sluttende Kancellicirkulærer af 1ste og 4de Mai 1819 samt paa Loven af 9de Marts 1872.

Af de saaledes paa Grund af det lange forløbne Tidsrum og Fiskeriets senere Udvikling forelæbde Bestemmelser i nævnte Lov, nemlig 5—10—23, 25, 26, 42, 43, 44 og 45, vedrører kun 43 Saltvandsfiskeriet alene, 44 og 45 kun tilbels; den første omhandler Retten til Aalegaarderne udfor Enhvers Grund, den anden Indskrænkning af Fiskeribrug, der anses skadelig for oprettede Lægegaard, og den tredje, hvilke Mastestørrelser forskjellige Garn skulde have for at bruges i Limfjorden, og at samme skal gjælde overalt i Riget, hvilket senere er fastslaaet ved Højesteretsdom af 29de April 1880. Loven af 9de Marts 1872 forbyder Brugen af Bundslebevaad — engelsk Travl — overalt paa dansk Østerritorium, og de nævnte specielle Reskripter,

at Fremmede forbydes Afgang til Fiskeri paa flere Steder indenfor Østerritoriets Omraade, og hvilke Straffe Overtrædelser af saadanne Forbud medførte.

Det ses saaledes, at de mindre indholdsrige og mindre nøyagtig udtrykte Bestemmelser efter den Udvikling, som Fiskeriet senere paa mangfoldige Steder har naaet, neppe længer kan anses for tidsvarende; dertil kommer, at det maa antages, at det efter Landets Velgæenhed, omgivet og gennemgaaet af fiskerige Blande, vil ved de forbedrede Samfærdselsmidler, Sernbane- og Havneanlæg, forhaabentlig i en nær Fremtid blive en endnu rigeligere Indtægtskilde for Befolkningen, saa at den i Mindretallets Bilag I. opgivne Indtægt af henved 5 Mill. betydelig vil forsøges, og at de opgivne 11,368 Familier, der nu helt eller delvis ernære sig ved Saltvandsfiskeriet — selv om det maaste er lavt beregnet — vil naa et større Antal, og der som Følge deraf maa træffes Bestemmelser, saaledes at det ene Fiskebrug ikke fortrædiger det andet.

Det fremgaar ogsaa af forskjellige til Regjeringen og Rigsdagen tidligere indkomne Andragender, at Befolkningen, og særlig Fiskerne, ønsker flere Forandringer i de nu gjældende Bestemmelser, ligesom saavel tidligere som den nuværende Regjering har anset Ordningen af Fiskeriet som en stor og vigtig Samfundsopgave, der burde løses ved en almindelig Fiskerilov for hele Landet. I 1850 nedsatte saaledes den daværende Regjering en Kommission, der fik det Høvert at tage Spørgsmaalet om en almindelig Fiskerilov for hele Landet under Overveielse, og Professor Røyer paa lagdes det at udarbejde en samlet Fremstilling af Fiskeriets Omfang og Betydning i hele Landet; men Kommissionen indskrænkede sig til at udtale, at Lovgivningen for Limfjorden passende kunde overføres paa de øvrige Fjorde. Desuagtet blev Tanken fra Regjeringens Side ikke opgivet, idet den i Samlingen 1867—68 forelagde i Landsthinget et Forslag til en almindelig Fiskerilov, som der fik en 1ste Behandling og blev henviset til et Udvalg, der endte Sagen med at udtale, at en saa vigtig Sag helst først maatte undersøges af Sagtyndige. Derefter nedsatte Regjeringen den 31te Mai 1873 en Kommission, bestaaende af Birkedommer Fiedler som Formand, Rådmand Holst af Stagen, Kaptajn H. S. Kruse af Korsør, Dr. phil. C. Lütken af Kjøbenhavn, Sognefoged Chr. Haj Noersgaard af Harboøre og Fisker P. Willumsen af Snekersten, for atter at overveie Spørgsmaalet om en almindelig Fiskerilov. Denne Kommission fremkom efter en nyere Undersøgelse af Sagen med et Forslag, ledt af et meget udførlig Dplysning og Begrundelse af dette; Regjeringen omarbejdede Forslaget, men fulgte dog i det Væsentligste de af Kommissionen foreslaaede Principer, naar undtages Tilfynnet med Lovens Overholdelse, som den ansaa for overflødig at